

Jeg måtte naturligvis begynde med i det væsentlige at koncentrere mig om at imødegå de forskellige forhold, som Ebbe Suenson havde fremdraget og kan fra denne imødegåelse nævne, at jeg henviste til, at en meget lang række af de pågældende konventioners regler er krænkede i forhold til mig, og rent eksempelvis henviste jeg til verdenserklæringen af 10. december 1948 om menneskerettighederne artikel 2, 7, 10, 11, 12, 19, 20 og 21 samt konventionen af 4. november 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder artikel 6, 7, 10 og 11.

Da jeg var færdig med at gøre arbejdet med at bortrydde de sten, som Ebbe Suenson havde lagt på min vej, var min næste opgave at sørge for at gennemgå materialet, som var fremlagt, bestemt til den pågældende forhandling i østre landsret. Da hverken den såkaldte forsvarer eller anklageren havde sørget for, at dette materiale blev bragt til kundskab for den ret, der skulle træffe afgørelse, måtte jeg selv sagt gennemgå de 113 bilag.

Dommerne standsede mig imidlertid med det samme og sagde, at jeg kun måtte få en halv time hertil, og det siger sig selv, at ca. 400 sider kan man ikke udførligt gennemgå for en domstol inden for 30 minutter.

Min protest blev imidlertid ikke hørt. Retten benyttede sin procesledende beføjelse til at fastholde, at jeg kun havde en halv time at tale i, efter at jeg var færdig med mine svar på de punkter, Ebbe Suenson og anklageren havde fremdraget.

Dette er i eklatant modstrid med, hvad der må være meningen med, at tiltalte har adgang til at fremføre sine synspunkter. I det omfang tiltalte vil gøre retten bekendt med fremlagte dokumenter, kan det ikke være overensstemmende med menneskerettighederne at hindre tiltalte i også at få den dømmende ret bibragt selve disse dokumenters indhold.

I den foreliggende sag er det særlig grelt. Igennem mere end 200 retsmøder har den anklagede stats statsadvokat fået lov til uanstastet at svine mig til med forhold, som står i meget perifer forbindelse med det, som anklagen går ud på. Når jeg så efter så lang tids forløb omsider ønskede tid til i sammenhæng at gøre den anklagede stats landsret bekendt med indholdet i de fremlagte 113

bilag, må det være i allerhøjeste grad kritisabelt, at jeg afskæres fra således at fremføre mine synspunkter.

Imidlertid er forholdet vedrørende dette punkt og de andre punkter, hvor jeg har besværet mig over den anklagede stats landsret, således, at der reelt ikke består nogen klagemulighed til højere dansk nationalt organ og muligvis aldrig kommer til at bestå sådan klagemulighed, således som de danske love er indrettede.

Jeg har derfor ingen andre reelle retsgarantier end den menneskerettighedsbeskyttelse, jeg kan opnå i henhold til de af Danmark tiltrådte konventioner.

Vedrørende bilagene til klagen af 9. november kan jeg inddele dem som følger:

- A. Sagens opståen: Direkte dokumentation for finansministerens henvendelse til Berlingske Tidende den 30. januar 1971 mangler foreløbig, men ellers er det følgende bilag, der kommer i betragtning: 12-19; 55-58; 74; 20-23; 25 og 77-81.
- B. Introduktion til sagens problemstilling: Bilagene 1-2; 92; 3 og 71.
- C. De enkelte klagepunkter:
  1. Ransagningsaktionen: Bilag 67
  2. November 1972-angrebet: Bilag mangler indtil videre.
  3. 16. januar 1973-aktionen: Bilag 26. Myndighedernes behandling af mine klienter: Bilag 26; 32; 68-70; 82-89; 91 og bilag 1 side 7.
  4. Eksekutorfrakendelsen: Bilag 33-38.
  5. Ligningsrådets tilsidesættelse: Bilag 26-31; 43; 59-65 og 1 side 9.
  6. December 1973-førfolketingsvalgsaktionen: Bilag 41.
  7. Anklageskriftets fiktionsteori: Bilag 44-45; 50-54; 83 og bilag 1 side 15 f. Anker Jørgensens m. fl.s offentlige skyldbedømmelse: Bilag 11; 39-40; 46-48.
  8. Højesterets nægtelse af jury (sket den 2. december 1974 og ikke som nævnt den 3. december 1974): Bilag mangler foreløbig.
  9. Bortchikaneringen af kyndig forsvarer: Bilag mangler foreløbig.
  10. Højesterets ufunderede godtagelse af anklagersynspunkterne: Bilag 4.